

ЗАКОН ЗА ДИПЛОМАТИЧЕСКАТА СЛУЖБА

Обн. ДВ. бр.78 от 28 Септември 2007г., изм. ДВ. бр.42 от 5 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.97 от 10 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.100 от 21 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.69 от 8 Септември 2011г., изм. ДВ. бр.95 от 2 Декември 2011г., изм. ДВ. бр.15 от 21 Февруари 2012г., изм. ДВ. бр.38 от 18 Май 2012г., изм. ДВ. бр.15 от 15 Февруари 2013г., изм. ДВ. бр.7 от 19 Януари 2018г.

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Предмет

Чл. 1. Този закон урежда:

1. принципите, организацията и дейността на дипломатическата служба;
2. възникването, изменението и прекратяването на правоотношенията със служителите в дипломатическата служба;
3. правилата за професионално кариерно развитие на дипломатическите служители;
4. правоотношенията по осъществяване на дейността на дипломатическата служба в чужбина.

Дипломатическа служба

Чл. 2. (1) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Дипломатическата служба е специализирана държавна администрация под ръководството на министъра на външните работи, която включва Министерството на външните работи и задграничните представителства на Република България като негови структурни звена.

(2) (Нова - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Дипломатическата служба е специален вид държавна служба за осъществяване на външната политика и международните отношения на Република България.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Дипломатическата служба подпомага Народното събрание, президента на републиката, Министерския съвет, министъра на външните работи при осъществяването на техните правомощия в областта на външната политика на Република България и международните отношения.

Цел, функции и принципи

Чл. 3. (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) (1) Целта на дипломатическата служба е да защитава правата и интересите на Република България в международните отношения, както и на българските граждани и българските юридически лица в чужбина в съответствие с принципите и нормите на международното право.

(2) Дипломатическата служба изпълнява следните основни функции:

1. (обявена за противоконституционна с РКС № 11 от 2011 г. - ДВ, бр. 95 от 2011 г.) **планира, координира и осъществява външната политика на Република България, отношенията с другите държави и участието на страната в международните правителствени организации;**

2. (обявена за противоконституционна с РКС № 11 от 2011 г. - ДВ, бр. 95 от 2011 г.) **представя и защитава българските интереси в Европейския съюз и в Организацията на Северноатлантическия договор и допринася за постигането на целите и за развитието на тези организации;**

3. участва във формирането и провеждането на Общата външна политика и политика за сигурност на Европейския съюз, както и в изграждането и развитието на механизмите на Европейския съюз за нейното осъществяване;

4. (обявена за противоконституционна с РКС № 11 от 2011 г. - ДВ, бр. 95 от 2011 г.)

осъществява официалните връзки с акредитираните в Република България дипломатически и консулски представителства на други държави и мисии на международни правителствени организации и съдейства за изпълнението на международноправните задължения на Република България към тях като приемаща страна;

5. осъществява общата координация в областта на външните отношения на Република България, като взаимодейства с компетентните органи на държавната власт, министерствата и органите на изпълнителната власт и на местното самоуправление по въпросите, свързани с осъществяването от тях международна дейност и сътрудничество.

(3) Дипломатическата служба се изгражда на професионална основа в съответствие с общите принципи на администрацията, както и с принципите на кариерно развитие, стабилност, партийна необвързаност, приемственост и мобилност.

Служители в дипломатическата служба

Чл. 4. Служители в дипломатическата служба са:

1. дипломатически служители, които са държавни служители с дипломатически ранг;
2. държавни служители без дипломатически ранг;
3. работници и служители по трудово правоотношение.

Субсидиарно прилагане

Чл. 5. За неуредените от този закон въпроси се прилагат Законът за администрацията, Законът за държавния служител и Кодексът на труда.

Глава втора.

ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДИПЛОМАТИЧЕСКАТА СЛУЖБА

Раздел I.

Министерство на външните работи

Организация

Чл. 5а. (Нов - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) (1) Министерството на външните работи е организирано в генерални дирекции, дирекции и задгранични представителства.

(2) В генералните дирекции могат да се създават отдели, а в задграничните представителства могат да се създават служби.

Министър на външните работи

Чл. 6. (1) Министърът на външните работи ръководи, координира и контролира осъществяването на държавната политика в областта на външната политика на Република България и международните отношения.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Министърът на външните работи:

1. ръководи и представлява Министерството на външните работи;
2. ръководи дипломатическите и консулските отношения от името на Република България;
3. предоставя на правителството и на други държавни органи необходимата им информация, позиции и становища за осъществяване на тяхната международна дейност;
4. ръководи българската политика за международно развитие и сътрудничество;
5. ръководи изготвянето на нормативни актове, свързани с външната политика и международните отношения на Република България;
6. ръководи участието на Министерството на външните работи в развитието на

международното право и неговото прилагане в международните отношения на Република България;

7. внася в Министерския съвет проекти на решения за откриване и закриване на задгранични представителства;

8. ръководи дейностите по оказване помощ на български граждани, попаднали в кризисна ситуация в чужбина;

9. управлява държавните имоти в чужбина и в страната, които са предоставени за управление на Министерството на външните работи;

10. съставя проекта на бюджет на Министерството на външните работи и ръководи изпълнението му, като разпределя бюджета по политики и програми и осъществява контрол върху дейността на материалноотговорните лица в министерството и в задграничните представителства;

11. управлява човешките ресурси в дипломатическата служба;

12. утвърждава Професионален кодекс на служителите в дипломатическата служба и осъществява контрол за спазването му;

13. изпълнява и други функции, определени с акт на Народното събрание или на Министерския съвет.

Заместник-министри

Чл. 7. (1) Заместник-министрите подпомагат министъра на външните работи при изпълнение на функциите му по чл. 6, ал. 1 и при разработването, координацията и осъществяването на конкретни политики и програми в изпълнение на политическата програма на правителството.

(2) Министърът делегира с писмена заповед правомощия на заместник-министрите и определя техните функции.

(3) (Нова - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Министърът на външните работи може да делегира на заместник-министър с писмена заповед правомощията си във връзка с възникването, изменянето и прекратяването на трудовите и служебните правоотношения с изключение на налагането на дисциплинарни наказания по чл. 59 от този закон и по чл. 90, ал. 1, т. 4 и 5 от Закона за държавния служител.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Правомощията на министъра в негово отсъствие от страната или когато ползва законоустановен отпуск, се изпълняват от определен от него с писмена заповед за всеки конкретен случай заместник-министър.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Заместник-министрите контролират работата на дипломатическите и консулските представителства във връзка с изпълнението на задачите, които са от тяхната компетентност.

Постоянен секретар

Чл. 8. (1) Най-високата професионална дипломатическа длъжност в Министерството на външните работи е постоянният секретар.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) За постоянен секретар се назначава дипломатически служител, който:

1. има дипломатически ранг "посланик";

2. е изпълнявал ръководна длъжност в Министерството на външните работи;

3. е работил като ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 1 най-малко три години;

4. е получил по-висока оценка при последното годишно атестиране в сравнение с останалите кандидати;

5. не е извършвал нарушения на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация и на Професионалния кодекс на служителите в дипломатическата служба.

(3) Постоянният секретар се назначава от министъра на външните работи чрез подбор, основан на професионални качества.

(4) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Постоянният секретар се назначава за срок от 4 години, който изтича преди придобиването от служителя на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Правомощия на постоянния секретар

Чл. 9. (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) (1) Постоянният секретар подпомага министъра при изпълнението на неговите функции по чл. 6, ал. 2, като непосредствено:

1. организира, координира и контролира дейността на структурните звена;
2. ръководи дългосрочното планиране, разработването на програми и процеса на планиране и управление на бюджета;
3. съдейства за прилагането на принципите на професионалното кариерно развитие на служителите в дипломатическата служба и спазването на Професионалния кодекс на служителите в дипломатическата служба;
4. ръководи разработването и осъвременяването на нормативната уредба, отнасяща се до организацията и дейността на дипломатическата служба;
5. ръководи кариерното развитие и квалификацията на кадровия състав на дипломатическата служба;
6. предлага мерки за развитие и за повишаване ефективността на дипломатическата служба;
7. ръководи дейността по разработване и прилагане на мерки за недопускане конфликт на интереси и условия за корупция в дипломатическата служба;
8. организира взаимодействието със синдикатите и с неправителствени организации, работещи в областта на външната политика и международните отношения.

(2) Постоянният секретар изпълнява и други функции, възложени му с устройствения правилник на Министерството на външните работи или със заповед на министъра.

(3) Функциите на постоянния секретар в негово отсъствие от страната или когато ползва законоустановен отпуск, се изпълняват от определен с писмена заповед на министъра дипломатически служител в Министерството на външните работи, отговарящ на изискванията на чл. 8, ал. 2.

(4) Правоотношението с постоянния секретар се прекратява от министъра на външните работи в случаите по чл. 103, 107 и 107а от Закона за държавния служител.

Административен секретар

Чл. 10. (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.)

Генерални директори

Чл. 11. (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) (1) Генералните директори се назначават от министъра на външните работи чрез подбор, основан на професионални и управленски качества.

(2) Генерален директор в специализираната администрация на Министерството на външните работи може да бъде само дипломатически служител с дипломатически ранг не по-нисък от "пълномощен министър", който има професионален опит като ръководител на задгранично представителство.

(3) Генералните директори ръководят генерални дирекции. Те са пряко подчинени на

министъра на външните работи по отношение на функциите си по планиране, координиране и провеждане на външната политика.

(4) Генералните директори изискват и получават необходимата им информация за изпълнение на функционалните им задължения от структурните звена на дипломатическата служба и от административни звена на други органи на изпълнителната власт.

(5) Генералните директори се освобождават по преценка на министъра на външните работи.

Политически директор

Чл. 12. Политическият директор е определен от министъра на външните работи генерален директор, който отговаря за изработването на националните позиции и външнополитическата координация по линия на Общата външна политика и политика за сигурност на Европейския съюз.

Посланици за специални поръчения. Специални координатори

Чл. 13. (1) Министърът на външните работи назначава за изпълнение на определени външнополитически задачи:

1. (изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) посланици за специални поръчения - дипломати с ранг не по-нисък от "пълномощен министър", или лица с доказани квалификация и опит за изпълнение на съответните задачи;

2. (изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) специални координатори - дипломати с ранг не по-нисък от "съветник", или лица с доказани квалификация и опит да координират изпълнението на съответните задачи.

(2) Правомощията на посланиците за специални поръчения и на специалните координатори се определят със заповед на министъра на външните работи.

(3) (Нова - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Посланиците за специални поръчения и специалните координатори се освобождават по преценка на министъра на външните работи.

Директори и началници на отдели

Чл. 14. (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) (1) Директорите и началниците на отдели в Министерството на външните работи се назначават от министъра на външните работи чрез подбор, основан на професионални качества.

(2) В случаите, когато дипломатически служител се назначава за директор, той трябва да има дипломатически ранг не по-нисък от "съветник" и професионален опит от работа в задгранично представителство.

(3) В случаите, когато дипломатически служител се назначава за началник на отдел, той трябва да има дипломатически ранг не по-нисък от "първи секретар".

Ръководител на инспектората

Чл. 15. (1) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Инспекторатът на Министерството на външните работи се ръководи от главен инспектор, който е дипломатически служител с ранг не по-нисък от "пълномощен министър" и е бил ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 1 най-малко три години.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Главният инспектор се назначава от министъра на външните работи за срок три години.

(3) (Нова - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Инспекторатът на Министерството на външните работи изпълнява функциите по Закона за администрацията и по този закон.

Колегиум

Чл. 16. (1) Колегиумът е съвещателен орган към министъра на външните работи по въпросите на дипломатическата служба.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Колегиумът се състои от заместник-министрите, постоянния секретар, генералните директори, главния инспектор и директорите на дирекции.

(3) По преценка на министъра на външните работи в заседанията на колегиума могат да участват и други служители по въпроси от тяхната компетентност.

(4) Колегиумът се свиква най-малко веднъж на три месеца и се председателства от министъра, а в негово отсъствие - от заместник-министър в зависимост от характера на обсъжданите въпроси.

Компетентност на колегиума

Чл. 17. Колегиумът дава предложения и мнения по:

1. актуални въпроси на външната политика;
2. организацията и дейността на дипломатическата служба;
3. работната програма и проекта на бюджет на Министерството на външните работи;
4. откриването и закриването на задгранични представителства;
5. други въпроси по преценка на министъра на външните работи или по предложение на член на колегиума.

Кариерна комисия (Загл. изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.)

Чл. 18. (1) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Кариерната комисия е съвещателен орган към министъра на външните работи по въпроси на кариерното развитие на дипломатическите служители и ротацията в дипломатическата служба.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Министърът на външните работи определя със заповед състава на Кариерната комисия. Членове на комисията по право са заместник-министрите, постоянният секретар, генералните директори и ръководителят на структурното звено по човешките ресурси в Министерството на външните работи.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Министърът на външните работи издава наредба за кариерното развитие на дипломатическите служители и ротацията на служителите в дипломатическата служба по предложение на постоянния секретар.

Заседания на Кариерната комисия (Загл. изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.)

Чл. 19. (1) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Заседанията на Кариерната комисия са законни, ако присъстват най-малко две трети от членовете ѝ.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Решенията на Кариерната комисия се приемат с обикновено мнозинство от присъстващите.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Кариерната комисия се свиква на редовни заседания най-малко два пъти годишно от постоянния секретар.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) В заседанията на Кариерната комисия участва с право на глас директорът на дирекцията, в която работи дипломатическият служител, чието служебно положение се разглежда.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) По предложение на постоянния секретар в заседанията на Кариерната комисия могат да участват и други служители без право на глас.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) За заседанията на Кариерната

комисия се водят протоколи.

Компетентност на Кариерната комисия (Загл. изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.)

Чл. 20. (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Кариерната комисия:

1. (отм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.)
2. прави предложения за даване и повишаване на дипломатическия ранг на дипломатическите служители;
3. прави предложения за нотифициране с дипломатически ранг;
4. предлага проект за ежегодната ротация;
5. обсъжда други въпроси, свързани с положението на служителите в дипломатическата служба.

Раздел II.

Задгранични представителства

Задгранично представителство. Откриване и закриване

Чл. 21. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Задграничното представителство на Република България е териториално структурно звено на Министерството на външните работи, което осъществява дипломатическа и/или консулска дейност в друга държава или при международни правителствени организации.

(2) Задгранични представителства са:

1. посолствата;
2. постоянните представителства и постоянните делегации при международните правителствени организации;
3. генералните консулства, консулствата, вицеконсулствата и консулските агентства;
4. дипломатическите бюра и бюрата за връзка;
5. специалните мисии по смисъла на Конвенцията за специалните мисии, приета от ОС на ООН на 8 декември 1969 г. (обн., ДВ, бр. 70 от 1987 г.; попр., бр. 76 от 1987 г.).

(3) Откриването, определянето на вида и закриването на задграничните представителства се извършва от Министерския съвет по предложение на министъра на външните работи.

Структура и състав

Чл. 22. (1) Задграничното представителство се състои от ръководител, дипломатически служители, административно-технически служители и обслужващ персонал по смисъла на Виенската конвенция за дипломатическите отношения, съставена във Виена на 18 април 1961 г. (ДВ, бр. 28 от 1968 г.), Виенската конвенция за консулските отношения, съставена във Виена на 24 април 1963 г. (ДВ, бр. 42 от 1990 г.), и Конвенцията за специалните мисии.

(2) В задграничното представителство могат да се създават служби в зависимост от неговия вид, функции и състав.

Ръководител на задгранично представителство

Чл. 23. (1) Ръководител на задгранично представителство на Република България е:

1. извънредният и пълномощен посланик;
2. постоянният представител на Република България при международните правителствени организации.

(2) Задграничното представителство на Република България може да се ръководи и от:

1. управляващ;
2. временно управляващ;

3. ръководител на дипломатическо бюро, бюро за връзка или специална мисия;
4. генерален консул;
5. консул.

(3) Ръководителят на задграничното представителство:

1. ръководи, координира и контролира дейността на задграничното представителство в съответствие с указанията на министъра на външните работи;

2. осъществява общ контрол върху дейността на всички служби и служители, дългосрочно командировани в приемащата страна от други държавни учреждения и организации;

3. спира временно изпълнението на указания, дадени от министри и ръководители на ведомства, като незабавно информира за своето решение и мотивите за него министъра на външните работи и съответния ръководител.

(4) Ръководителите на службите и служителите в задграничното представителство са подчинени на ръководителя на представителството.

(5) (Нова - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) В държави, в които няма задгранични представителства на Република България, могат да се назначават извънредни и пълномощни посланици със седалище в София.

(6) (Нова - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Министърът на външните работи издава заповед, с която определя функциите и задълженията на извънредните и пълномощни посланици със седалище в София.

Условия за назначаване на ръководител на задгранично представителство

Чл. 24. (1) За ръководители на задгранични представителства се назначават дипломатически служители, които имат минимално изисквания се дипломатически ранг и длъжностна категория съгласно класификатора на дипломатическите длъжности по чл. 42.

(2) По изключение за ръководител на задгранично представителство може да бъде назначено лице, което не е от състава на дипломатическата служба само когато то:

1. е изявена личност, която се ползва с безспорно добро име и авторитет в Република България;

2. отговаря на изискванията по чл. 27, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 и 5.

(3) Броят на ръководителите на задгранични представителства, които не са от състава на дипломатическата служба, не може да надхвърля 20 на сто от общия брой на всички ръководители на задгранични представителства във всеки даден момент.

(4) Ръководителите на задгранични представителства преди заминаването им преминават задължителна подготовка по план, утвърден от постоянния секретар.

Почетни (нешатни) консулски длъжностни лица

Чл. 25. (1) Почетните (нешатните) консулски длъжностни лица на Република България в чужбина се назначават и освобождават от Министерския съвет по предложение на министъра на външните работи по ред, определен с наредба на Министерския съвет.

(2) Почетните (нешатните) консулски длъжностни лица не принадлежат към състава на дипломатическата служба.

(3) Почетните (нешатните) консулски длъжностни лица могат да бъдат само изявени личности, с доказано добро отношение към България, които се ползват с добро име и авторитет в приемащата държава.

Глава трета.

ВЪЗНИКВАНЕ, ИЗМЕНЕНИЕ И ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ПРАВООТНОШЕНИЯТА СЪС СЛУЖИТЕЛИТЕ В ДИПЛОМАТИЧЕСКАТА СЛУЖБА

Постъпване в дипломатическата служба (Загл. изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.)

Чл. 26. (1) (Доп. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Дипломатическите служители постъпват в дипломатическата служба въз основа на публично обявен общ конкурс.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Дипломатически служител може да постъпи в дипломатическата служба и чрез конкурс за конкретна длъжност, за която има специфични изисквания за квалификация и опит. В този случай по отношение на участниците в конкурса не се прилагат изискванията на чл. 11, ал. 2 и чл. 14, ал. 2 за опит от работа в задгранично представителство.

(3) Конкурс се обявява за длъжности, които са свободни или предстои да бъдат освободени.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Конкурсите за дипломатически служители се провеждат при условия и по ред, определени с наредба, издадена от министъра на външните работи.

Условия за назначаване в дипломатическата служба

Чл. 27. (1) За дипломатически служител може да бъде назначено лице, което:

1. е български гражданин и няма друго гражданство освен на държава - членка на Европейския съюз;

2. има висше образование с образователно-квалификационна степен "магистър" в зависимост от потребностите на дипломатическата служба;

3. (доп. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) владее най-малко два чужди езика, поне единият от които официален за Организацията на обединените нации, или процедурен език, използван от Европейската комисия;

4. има компютърна грамотност;

5. не страда от хронично психическо заболяване;

6. отговаря на другите изисквания за заемане на държавна служба по чл. 7, ал. 1 и 2 от Закона за държавния служител.

(2) За държавен служител в дипломатическата служба може да бъде назначено лице, което:

1. отговаря на условията за назначаване по ал. 1, т. 1, 2, 4 и 5, както и на изискванията по чл. 7, ал. 1 и 2 от Закона за държавния служител;

2. владее най-малко един чужд език.

(3) Работник или служител по трудово правоотношение в дипломатическата служба може да е лице, което:

1. отговаря на изискванията по Кодекса на труда и на изискванията по ал. 1, т. 1 и 5;

2. ползва най-малко един чужд език.

(4) (Нова - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г., обявена за противоконституционна и за несъответстваща на международните договори, по които България е страна с РКС № 11 от 2011 г. - ДВ, бр. 95 от 2011 г.) **На публични длъжности по чл. 3, ал. 1, т. 23 и 26 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия не могат да се назначават:**

1. лица, за които е доказана принадлежност по реда на Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия;

2. лица, които откажат да представят писмено съгласие или валиден документ за извършена проверка по чл. 31, ал. 3.

Стажант-аташе

Чл. 28. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Спечелилите конкурса по чл. 26, ал. 1 се назначават от министъра на външните работи на длъжност "стажант-аташе" със срок за изпитване до 12 месеца.

(2) След изтичане на една година от встъпването в длъжност стажант-аташетата полагат изпит за придобиване на дипломатически ранг "аташе". Условието и редът за провеждането на изпита се определят с наредбата по чл. 18, ал. 3.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Правоотношението със служител, неиздържал изпита по ал. 2 за придобиване на дипломатически ранг "аташе", се прекратява без предизвестие.

Назначаване на дипломатическа длъжност

Чл. 29. (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) (1) Министърът на външните работи назначава на съответна дипломатическа длъжност в състава на дипломатическата служба за неопределено време:

1. служителя, издържал изпита по чл. 28, ал. 2, като със заповедта за назначаване му определя дипломатически ранг "аташе";

2. служителя, спечелил конкурса за конкретна длъжност по чл. 26, ал. 2, като със заповедта за назначаване му определя и съответен на тази длъжност дипломатически ранг.

(2) Министърът на външните работи може да назначи без конкурс в дипломатическата служба за неопределено време:

1. дипломатически служител, правоотношението с когото е било прекратено, с изключение на случаите по чл. 107 от Закона за държавния служител;

2. дипломатически служител, който е бил в правоотношение с институция на Европейския съюз, с Организацията на обединените нации, с Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа, с Организацията на Северноатлантическия договор или с други международни правителствени организации, след прекратяване на правоотношението му с тези организации.

(3) Със заповедта за назначаване по ал. 2 министърът на външните работи по предложение на постоянния секретар определя на служителя съответен на неговата квалификация и професионален опит дипломатически ранг, но не по-нисък от този, който е имал при прекратяване на служебното му правоотношение, и го назначава на длъжност, съответстваща на този ранг.

Временно преместване на служители от други ведомства

Чл. 30. (1) По предложение на съответните ръководители министърът на външните работи може да назначи за определен срок на незаета длъжност в дипломатическата служба служител от друго ведомство при спазване на изискванията на чл. 81б от Закона за държавния служител.

(2) Правоотношението по ал. 1 може да възникне и без провеждане на конкурс при спазване на условията за назначаване.

Декларация при назначаване (Загл. изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.)

Чл. 31. (1) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) При назначаване в дипломатическата служба се подава декларация за необвързаност по чл. 49, ал. 1.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Дипломатическите служители и държавните служители подават при назначаване в дипломатическата служба и:

1. декларация по чл. 111, ал. 2 от Закона за държавния служител;

2. декларация за обстоятелствата по чл. 7, ал. 1 и 2 от Закона за държавния служител;

3. (нова - ДВ, бр. 42 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2010 г., в сила от 10.12.2010 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2018 г.) декларация за имущество и интереси по чл. 35 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

(3) (Нова - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г., обявена за противоконституционна и за несъответстваща на международните договори, по които България е страна с РКС № 11 от 2011 г. - ДВ, бр. 95 от 2011 г.) **Преди назначаване в дипломатическата служба на публични длъжности по чл. 3, ал. 1, т. 23 и 26 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия служителите представят писмено съгласие за извършване на проверка по чл. 27, ал. 1, т. 2 от същия закон или валиден документ за извършена проверка от Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия.**

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Ако лицето откаже да подпише декларация по ал. 1, служебното или трудовото правоотношение се смята за невъзникнало.

Стабилност

Чл. 32. (1) (Предишен текст на чл. 32 - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) При преназначаване за нуждите на дипломатическата служба в рамките на ротацията не се допуска назначение на дипломатическите служители на длъжност в длъжностна категория, по-ниска от съответстващата на техния дипломатически ранг.

(2) (Нова - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) След освобождаване от длъжностите "постоянен секретар", "генерален директор", "главен инспектор", "директор", "началник на отдел", "посланик за специални поръчения" и "специален координатор" служителите се назначават на други длъжности в дипломатическата служба, съответстващи на техния ранг.

Изменение и прекратяване на правоотношението със служител в дипломатическата служба

Чл. 33. (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) (1) Извън предвидените в Закона за държавния служител и в Кодекса на труда основания министърът на външните работи прекратява едностранно без предизвестие трудовото или служебното правоотношение, когато:

1. служителят в дипломатическата служба наруши забраната по чл. 49, ал. 1;
2. на служителя бъде отказано издаването или бъде отнето издаденото разрешение за достъп до класифицирана информация, когато такова разрешение се изисква по длъжностната му характеристика;
3. служителят откаже да подаде документи за проучване за издаване на изискващото се по длъжностната му характеристика разрешение за достъп по реда на Закона за защита на класифицираната информация;
4. служителят не отговаря на условията за заемане на съответната длъжност по чл. 27, ал. 1 - 3.

(2) (Обявена за противоконституционна и за несъответстваща на международните договори, по които България е страна с РКС № 11 от 2011 г. - ДВ, бр. 95 от 2011 г.) **Когато Комисията по Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия установи принадлежност към органите по чл. 1 от същия закон за лица, заемащи публични длъжности в дипломатическата служба по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 23 и 26 от същия закон, министърът на външните работи освобождава тези лица от съответната публична длъжност и ги преназначава на друга длъжност в дипломатическата служба.**

Глава четвърта.
ПРАВНО ПОЛОЖЕНИЕ НА СЛУЖИТЕЛИТЕ В ДИПЛОМАТИЧЕСКАТА СЛУЖБА

Раздел I.
Ранг в дипломатическата служба

Дипломатически ранг

Чл. 34. (1) Дипломатическият ранг отразява степента на кариерно развитие на дипломатическия служител според неговия професионален опит и квалификация в дипломатическата служба и оценката за изпълнението на служебните му задължения.

(2) Дипломатическият ранг е условие за заемане на дипломатическа длъжност.

(3) Дипломатическите рангове във възходящ ред са:

1. "аташе";
2. "трети секретар";
3. "втори секретар";
4. "първи секретар";
5. "съветник";
6. "пълномощен министър";
7. "посланик".

(4) Дипломатическите служители имат само дипломатически ранг.

Повишаване в дипломатически ранг

Чл. 35. (1) (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.)

(2) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Повишаването в следващ дипломатически ранг се извършва от министъра на външните работи само въз основа на атестация при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 46, ал. 3.

(3) За повишаване в следващ дипломатически ранг се изисква задължителен стаж в предходния ранг, както следва:

1. за "трети секретар" - 2 години като "аташе";
2. за "втори секретар" - 3 години като "трети секретар";
3. за "първи секретар" - 4 години като "втори секретар";
4. за "съветник" - 5 години като "първи секретар".

(4) Повишаване в дипломатически ранг не се допуска само поради изтичане на сроковете по ал. 3.

(5) Не се допуска повишаване с повече от един дипломатически ранг едновременно.

(6) С изключение на случаите по чл. 107, ал. 1, т. 1 и 3 от Закона за държавния служител освободеният от длъжност дипломатически служител при последващо назначение в дипломатическата служба запазва дипломатическия ранг, който е имал при предходното прекратяване на служебното му правоотношение.

Даване на дипломатически рангове "пълномощен министър" и "посланик"

Чл. 36. (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Дипломатическите рангове "пълномощен министър" и "посланик" се дават от министъра на външните работи въз основа на резултатите от атестирането при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 46, ал. 3, при не по-малко от 5 години стаж в предходния дипломатически ранг и при наличие на свободна или освобождаваща се длъжност, която служителят би могъл да заеме след повишаването му в съответния дипломатически ранг.

Предсрочно повишаване в дипломатически ранг

Чл. 37. (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) (1) Предсрочно повишаване в следващ дипломатически ранг се допуска, при условие че последните две общи оценки при атестирането на служителя са за изпълнение на служебните му задължения над изискванията и стажът му в предходния дипломатически ранг е не по-малко от две години.

(2) Следващото повишаване в ранг на предсрочно повишен в ранг дипломатически служител се извършва само при условията и в сроковете по чл. 35, ал. 3 и чл. 36.

(3) Алинея 2 не се прилага в случаите, когато предсрочното повишаване в ранг е въз основа на награда по реда на чл. 57, ал. 1, т. 2.

Време, зачитано за дипломатически стаж

Чл. 38. За дипломатически стаж при повишаване в дипломатически ранг се зачита и времето, през което дипломатическият служител е:

1. бил временно преместен на друга държавна служба със съгласието на министъра на външните работи;

2. работил като член или съветник по външнополитическите въпроси в политически кабинет или като съветник на председател на постоянна комисия на Народното събрание;

3. работил като външнополитически съветник или секретар на президента, председателя на Народното събрание или министър-председателя;

4. бил на работа в международни организации със съгласието на министъра на външните работи;

5. бил без работа поради уволнение, което е признато за незаконно - от датата на уволнението до възстановяването му на работа;

6. заемал длъжността президент, вицепрезидент, министър-председател или министър;

7. бил избран за член на Европейската комисия, член на Европейския парламент или за народен представител.

Нотифициране

Чл. 39. (1) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Министърът на външните работи може да определи временно по-висок дипломатически ранг на дипломатически служител за срока на задграничния му мандат по предложение на постоянния секретар, като се вземе мнението на Кариерната комисия.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Министърът на външните работи може да определи временен дипломатически ранг на държавен служител в дипломатическата служба за срока на задграничния му мандат по предложение на постоянния секретар, като се вземе мнението на Кариерната комисия.

(3) Министърът на външните работи определя на ръководител на задгранично представителство по чл. 24, ал. 2 временен дипломатически ранг само за срока на задграничния му мандат.

(4) Министърът на външните работи по предложение на ръководителя на изпращащото ведомство определя на служителите по чл. 65, ал. 3 временен дипломатически ранг за срока на задграничния им мандат в зависимост от спецификата на поставените задачи и при наличие на трудов или служебен стаж, както следва:

1. за аташе - една година стаж;

2. за трети секретар - 3 години стаж;

3. за втори секретар - 6 години стаж;

4. за първи секретар - 10 години стаж;

5. за съветник - 15 години стаж.

(5) Министърът на външните работи може да определи по реда на ал. 4 временен

дипломатически ранг "пълномощен министър" при наличие на трудов, служебен или осигурителен стаж най-малко 20 години.

Раздел II. Длъжности

Право на заемане на дипломатическа длъжност

Чл. 40. Дипломатическа длъжност може да заема:

1. дипломатически служител;
2. държавен служител с временен дипломатически ранг, определен по реда на чл. 39, ал. 2

- 4.

Категории дипломатически длъжности

Чл. 41. (1) Дипломатическите длъжности са:

1. (изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) категория А - ръководни дипломатически длъжности;
2. (изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) категория Б - координационни дипломатически длъжности;
3. (изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) категория В - експертни дипломатически длъжности.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Длъжностните категории имат нива в зависимост от необходимия професионален опит за тяхното заемане.

Класификатор на дипломатическите длъжности

Чл. 42. Минималният дипломатически ранг, образователно-квалификационната степен и професионалният опит в дипломатическата служба, необходими за назначаване на дипломатическа длъжност, са посочени в класификатора на дипломатическите длъжности съгласно приложението.

Длъжностно разписание

Чл. 43. (1) Дипломатическата служба осъществява своята дейност въз основа на единно длъжностно разписание, което се утвърждава от министъра на външните работи по предложение на постоянния секретар в рамките на утвърдената численост на персонала.

(2) (Нова - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 01.01.2012 г.) Длъжности в дипломатическата служба, на които могат да се назначават служители от други ведомства, се разкриват само с акт на Министерския съвет, който определя техния брой и необходимите за издръжката им средства, които са за сметка на бюджетите на съответните ведомства.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 01.01.2012 г., изм. - ДВ, бр. 15 от 2012 г.) В длъжностното разписание се определят длъжностните категории и нива и длъжностите съгласно класификатора на дипломатическите длъжности в дипломатическата служба по чл. 42 и Класификатора на длъжностите в администрацията по чл. 2 от Закона за държавния служител, изискванията за тяхното заемане и числения състав на структурните звена в дипломатическата служба.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 01.01.2012 г.) Длъжностните характеристики се утвърждават от постоянния секретар.

Раздел III. Професионално кариерно развитие

Принципи

Чл. 44. Професионалното кариерно развитие на дипломатическите служители се основава на:

1. последователно израстване в дипломатическата служба;
2. (изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) периодично атестиране;
3. ротация;
4. непрекъснато повишаване на професионалната квалификация.

Последователно израстване

Чл. 45. (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Кариерното израстване на дипломатическия служител се осъществява чрез последователно повишаване в следващ дипломатически ранг на основата на периодично атестиране и конкуренция, основана на професионални качества.

Периодично атестиране

Чл. 46. (1) Дипломатическият служител се атестира:

1. ежегодно чрез оценка на изпълнението на служебните задължения;
2. при повишаване в дипломатически ранг;
3. преди изпращане на задграничен мандат и при приключването му.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) При атестирането се отчитат професионалната квалификация, езиковата подготовка, постигнатите резултати и качеството на изпълнение на служебните задължения, а при даване на ранговете "пълномощен министър" и "посланик" - и придобитите от служителя ръководни качества и умения.

(3) (Нова - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Министърът на външните работи издава наредба за условията и реда за атестиране на дипломатическите служители по предложение на постоянния секретар.

Ротация

Чл. 47. (1) Ротацията на служителите в дипломатическата служба е принцип за последователно преминаване през длъжности в Министерството на външните работи и в задграничните представителства.

(2) Ротацията на дипломатическите служители се осъществява чрез последователното им преназначаване на длъжности в Министерството на външните работи и задграничните представителства в границите на техния дипломатически ранг и съответна длъжностна категория.

(3) След края на задграничния мандат служителите от дипломатическата служба се преназначават на друга длъжност в Министерството на външните работи при спазване изискването на чл. 32.

(4) Служителите по чл. 24, ал. 2 и чл. 61, ал. 3 не се преназначават на друга длъжност в дипломатическата служба след края на задграничния им мандат.

Раздел IV.

Задължения на служителите в дипломатическата служба

Задължения

Чл. 48. Служителят в дипломатическата служба, извън задълженията по Закона за държавния служител и Кодекса на труда, е длъжен да:

1. работи за укрепване на авторитета на Република България и нейните институции;
2. спазва законите и да уважава обичаите в приемащата държава;
3. не злоупотребява с дипломатическите привилегии и имунитети;

4. (нова - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) изпълнява съответни длъжности в задграничните представителства съобразно даденото му от министъра на външните работи задгранично назначение в зависимост от нуждите на дипломатическата служба;

5. (нова - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) изпълнява служебните си задължения и извън установеното работно време, когато важни интереси на службата налагат това;

6. (нова - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) бъде на разположение или да дежури през определено време от денонощието, когато това е установено с акт на министъра на външните работи предвид особения характер на службата.

Партийна необвързаност

Чл. 49. (1) (Доп. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Служителят в дипломатическата служба не може да членува в политически партии, организации или движения по смисъла на Закона за политическите партии с изключение на членовете на политическия кабинет на министъра на външните работи, които преди назначаването им не са били служители в дипломатическата служба.

(2) При осъществяване на служебните си задължения служителят в дипломатическата служба е длъжен да спазва партийна необвързаност. Той не може да прави пропаганда в полза или вреда на политически партии, организации и движения или да предприема действия по служба, с които се нарушава политическата му неутралност.

(3) Служител в дипломатическата служба може временно да бъде член на политически кабинети по чл. 27 и 28 от Закона за администрацията при спазване на изискванията на ал. 1 и 2.

Публични изявления

Чл. 50. (1) (Нова - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Официални изявления от името на дипломатическата служба правят министърът на външните работи, говорителят на Министерството на външните работи и заместник-министрите.

(2) (Предишна ал. 1 - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Служителят в дипломатическата служба няма право да прави публични изявления от името на службата, освен ако не е упълномощен от министъра на външните работи или постоянния секретар.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Служителят в дипломатическата служба няма право да дава обещания или да поема задължения, с които се обвързва дипломатическата служба, без да е оправомощен от министъра на външните работи.

Несъвместимост

Чл. 51. Служителят в дипломатическата служба няма право да:

1. извършва търговска дейност, да е контролор, управител или прокурист в търговско дружество, търговски пълномощник, търговски представител, търговски посредник, синдик, ликвидатор или да участва в надзорни, управителни и контролни органи на търговски дружества и кооперации;

2. (доп. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) заема длъжност по трудово или друго служебно правоотношение с изключение на упражняването на преподавателска, научноизследователска или друга творческа дейност;

3. (отм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.)

Чуждестранни отличия и подаръци

Чл. 52. Служителят в дипломатическата служба и членовете на неговото семейство нямат право да приемат ордени, медали и други официални отличия от друга държава, както и подаръци, свързани със служебното му положение, без разрешение на министъра на външните работи.

работи, освен когато са израз на обичайната дипломатическа практика.

Раздел V. Възнаграждения

Основна заплата

Чл. 53. (1) Размерът на основната месечна заплата на служителите в дипломатическата служба се определя от Министерския съвет по предложение на министъра на външните работи.

(2) Министърът на външните работи определя индивидуалния размер на основната месечна заплата за заеманата длъжност в зависимост от оценката на индивидуалното изпълнение от последното атестиране.

Допълнително възнаграждение

Чл. 54. (Отм. - ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 01.07.2012 г.)

Протоколно облекло

Чл. 55. За осъществяване на протоколните им задължения дипломатическите служители в дипломатическата служба имат право на протоколно облекло при условия и по ред, определени със заповед на министъра на външните работи.

Представителни нужди

Чл. 56. Дипломатическият служител има право на допълнителни суми за представителни нужди при условия и по ред, определени със заповед на министъра на външните работи.

Раздел VI. Отличия и награди. Дисциплинарна отговорност

Отличия и награди

Чл. 57. (1) (Изм. - ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 01.07.2012 г.) Освен с предвидените по Закона за държавния служител отличия за проявен висок професионализъм и особени заслуги в службата му дипломатическият служител може да бъде награждаван и със:

1. писмена благодарност;
2. предсрочно повишаване в дипломатически ранг;
3. почетен знак на дипломатическата служба.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Награждаването се извършва от министъра на външните работи.

Дисциплинарни нарушения

Чл. 58. Освен за предвидените в Закона за държавния служител и Кодекса на труда нарушения служителът в дипломатическата служба се наказва дисциплинарно и за:

1. разгласяване на обстоятелства и факти, които биха довели до увреждане на интересите на Република България или до влошаване на отношенията ѝ с други държави;
2. действия, които уронват авторитета на Република България в чужбина или са проява на неуважение към друга държава;
3. неспазване на законите и неуважение на нравите и обичаите в приемащата държава при командироване;
4. злоупотреба с дипломатическите привилегии и имунитети;
5. нарушаване на правилата за разпореждане с финансовите и материалните средства на задграничните представителства и за управление на имотите на Република България в чужбина.

Дисциплинарни наказания

Чл. 59. Дипломатическият служител може да бъде наказан и със:

1. временно понижение с един предходен дипломатически ранг или на по-ниска с едно ниво длъжност за срок до една година;
2. предсрочно прекратяване на задграничния мандат.

Дисциплинарен съвет

Чл. 60. (1) Председателят на дисциплинарния съвет е дипломатически служител с ранг "посланик".

(2) Не могат да бъдат членове на дисциплинарния съвет дългосрочно командироваани в задграничните представителства държавни служители.

(3) Министърът на външните работи издава правила за работата на дисциплинарния съвет.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Преди да наложи дисциплинарно наказание по чл. 59 от този закон, и по чл. 90, ал. 1, т. 4 и 5 от Закона за държавния служител, министърът на външните работи взема становището на дисциплинарния съвет, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане.

(5) (Нова - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) При налагане на дисциплинарно наказание на дългосрочно командирован служител изслушването на служителя преди налагане на наказанието се извършва по телефон или чрез други технически средства.

Глава пета.

ЗАДГРАНИЧНО НАЗНАЧЕНИЕ. ДЪЛГОСРОЧНО КОМАНДИРОВАНЕ В ЧУЖБИНА

Раздел I.

Задгранично назначение

Условия и ред за задгранично назначение

Чл. 61. (1) За осъществяването на дейността на дипломатическата служба в чужбина служителят в нея получава задгранично назначение и се командирова дългосрочно при условия и по ред, определени с този закон.

(2) Задграничното назначение на служителя от дипломатическата служба е преназначаване с негово писмено съгласие за определен срок на друга длъжност от единното длъжностно разписание, определена за дългосрочно командироване.

(3) Задграничното назначение на служител от друго ведомство се извършва от съответния министър или ръководител със съгласието на министъра на външните работи, или от министъра на външните работи по предложение на съответния министър или ръководител.

(4) Задграничното назначение се извършва при спазване на изискванията на чл. 32 и 47.

(5) (Нова - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Дипломатически служител, който встъпи в правоотношение с Европейската служба за външна дейност, се преназначава на длъжност, определена за задгранично назначение, и ползва неплатен отпуск за периода на правоотношението си с Европейската служба за външна дейност. След изтичането на този срок служителят се преназначава на длъжност в дипломатическата служба, съответстваща на неговия дипломатически ранг.

(6) (Нова - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Задграничното назначение на лица, които не са от състава на дипломатическата служба, е за срок не по-дълъг от срока на задграничния мандат по чл. 62, ал. 2, като след края му те не се преназначават на друга длъжност в Министерството на външните работи.

Задграничен мандат

Чл. 62. (1) Задграничен мандат е срокът, за който служителят е командирован дългосрочно в задгранично представителство.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Задграничният мандат е 4 години. По изключение той може да бъде продължен с една година.

(3) При липса на конкурентни кандидати задграничният мандат може да бъде продължаван и извън сроковете по ал. 2.

(4) Подлежащите на ротация длъжности в задграничните представителства се обявяват поне веднъж годишно в годината, предшестваща годината на ротацията.

Назначаване на ръководител на задгранично представителство

Чл. 63. (1) Министърът на външните работи внася в Министерския съвет предложения за назначаване на извънредни и пълномощни посланици, постоянни представители при международни правителствени организации и генерални консули.

(2) Извънреден и пълномощен посланик и постоянен представител при международни правителствени организации се назначава от президента на Република България по предложение на Министерския съвет.

(3) Министърът на външните работи иска агреман от приемащата държава за назначаването на извънреден и пълномощен посланик след приемането на решението на Министерския съвет по ал. 2. Агреман за назначаване на постоянен представител се иска в случаите, когато съществува такова изискване.

(4) Президентът на Република България издава указ за назначаване след получаването на агремана по ал. 3.

(5) Генерален консул се назначава от Министерския съвет по предложение на министъра на външните работи.

(6) Ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 2, т. 1, 2, 3 и 5 се назначава от министъра на външните работи.

Освобождаване от длъжност на ръководител на задгранично представителство

Чл. 64. (1) Извънреден и пълномощен посланик и постоянен представител на Република България при международни правителствени организации се освобождава от длъжност с указ на президента на Република България по предложение на Министерския съвет.

(2) Генерален консул се освобождава от длъжност с решение на Министерския съвет.

(3) Ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 2, т. 1, 2, 3 и 5 се освобождава от министъра на външните работи.

Раздел II.

Дългосрочно командироване

Условия и ред за дългосрочно командироване

Чл. 65. (1) Служителите в задграничните представителства осъществяват дейността си въз основа на заповед на министъра на външните работи за дългосрочно командироване, която се издава след получаването на задгранично назначение.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Дългосрочното командироване на служителите от дипломатическата служба се предхожда от най-малко две години работа в Министерството на външните работи. По изключение те могат да бъдат командировани и преди изтичане на двегодишния срок със заповед на министъра на външните работи по предложение на постоянния секретар.

(3) Служител в задгранично представителство може да бъде дългосрочно командирован и от друг ръководител на ведомство след съгласуване с министъра на външните работи.

(4) Условието за изпълнението на задачите в задграничното представителство се определят в заповедта за дългосрочно командироване.

Преместване на служител

Чл. 66. В рамките на задграничния мандат министърът на външните работи може да премести командирован служител от дипломатическата служба или от друго ведомство в друго задгранично представителство с негово предварително писмено съгласие. Служителят от другото ведомство се премества със съгласието на ръководителя на ведомството.

Дългосрочно командироване на ръководител на задгранично представителство

Чл. 67. (1) Извънреден и пълномощен посланик и постоянен представител на Република България при международни правителствени организации се командирова дългосрочно със заповед на министъра на външните работи въз основа на указ на президента на Република България за назначаването му.

(2) Генерален консул се командирова със заповед на министъра на външните работи въз основа на решение на Министерския съвет за назначаването му.

(3) Министърът на външните работи определя на лицата по ал. 1 и 2 разумен срок за заемане на длъжността, който не може да бъде повече от два месеца от издаването на указа на президента на Република България по ал. 1 и решението на Министерския съвет по ал. 2.

Прекратяване на дългосрочната командировка на служител (Загл. изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.)

Чл. 68. (1) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Дългосрочната командировка на служител се прекратява окончателно от министъра на външните работи при изтичане на задграничния мандат.

(2) (Нова - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Дългосрочната командировка на служител се прекратява предсрочно от министъра на външните работи в следните случаи:

1. по писмена молба на служителя;
2. по мотивирано предложение на постоянния секретар или на ръководителя на задграничното представителство след обсъждане в Кариерната комисия;
3. при прекратяване на трудовото или служебното правоотношение със служителя;
4. при закриване или временно прекратяване на дейността на задграничното представителство;
5. при съкращения или промени в длъжностното разписание на представителството;
6. когато служителят не е в състояние да изпълнява задълженията си поради ползване на отпуск по чл. 163, 164, 164а, 165, 167 и 167а от Кодекса на труда или поради ползване на отпуск по чл. 162 от Кодекса на труда повече от три месеца.

(3) (Предишна ал. 2, доп. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Предсрочното или окончателното прекратяване на дългосрочната командировка на служител по чл. 65, ал. 3 се извършва от ръководителя на съответното ведомство по негова преценка или по мотивирано искане на министъра на външните работи.

Прекратяване на дългосрочната командировка на ръководител на задгранично представителство

Чл. 69. (1) (Доп. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г., обявена за противоконституционна в частта "след изтичане на задграничния му мандат по този закон или" с РКС № 11 от 2011 г. - ДВ, бр. 95 от 2011 г.) Министърът на външните работи издава заповед за

прекратяване на дългосрочната задгранична командировка на извънреден и пълномощен посланик или на постоянен представител на Република България при международните правителствени организации **след изтичане на задграничния му мандат по този закон или след издаването на указ на президента на Република България за освобождаването му.**

(2) (Доп. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Министърът на външните работи издава заповед за окончателно прекратяване на дългосрочната задгранична командировка на генерален консул след изтичане на задграничния му мандат по този закон или след приемане на решение на Министерския съвет за освобождаването му.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) В заповедта по ал. 1 и 2 се определя краен срок на дългосрочната командировка не по-дълъг от два месеца след изтичане на задграничния мандат по този закон или от издаването на указа на президента на Република България и на решението на Министерския съвет.

Дългосрочно командироване на член на семейството на служител

Чл. 70. (1) (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) При необходимост министърът на външните работи може да сключи трудов договор за определен срок, не по-дълъг от срока на задграничния мандат, с член на семейството на дългосрочно командирован служител в задгранично представителство, който го придружава, и да го командирова дългосрочно в задгранично представителство в същото населено място по предложение на ръководителя на представителството и с писменото съгласие на лицето.

(2) Министърът на външните работи може да командирова дългосрочно по реда на ал. 1 член на семейството на дългосрочно командирован служител, който е служител от Министерството на външните работи, след получаване на задгранично назначение по реда на чл. 61.

Командировъчни средства

Чл. 71. (1) За времето на задграничния мандат служителят получава освен възнаграждението си и командировъчни средства.

(2) Размерът и начинът на определяне на командировъчните средства се определят с наредба на Министерския съвет в зависимост от държавата на командироване, дипломатическия ранг, длъжността на служител и броя на членовете на семейството му, които го придружават в приемащата държава.

(3) Дългосрочно командированият служител има право на допълнителни командировъчни средства по време на задграничния му мандат за покриване на учебните такси за основно и средно образование на децата му в приемащата държава при условия и в размер, определени с наредбата по ал. 2.

(4) Размерът на командировъчните средства се актуализира на всеки две години от Министерския съвет по предложение на министъра на външните работи.

(5) (Нова - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Министърът на външните работи може да определи длъжности в задграничните представителства, които да се заемат от служители, не придружавани от членове на семействата им.

Пътни пари

Чл. 72. Дългосрочно командированият служител и членовете на семейството му, които го придружават в приемащата държава, имат право на пътни пари при условия и в размер, определени с наредбата по чл. 71, ал. 2, при:

1. първоначалното заминаване до държавата на задграничното назначение и окончателното завръщане;
2. преместване по реда на чл. 66;

3. смърт на съпруга на служителя, на негови или на съпруга родители, деца, брат, сестра;
4. служебно пътуване до Република България и обратно;
5. евакуация, когато разходите не се поемат от Министерския съвет;
6. пътуване до Република България и обратно за ползване на платен годишен отпуск веднъж годишно, с изключение на годината на първоначалното заминаване и окончателното завръщане.

Битови условия

Чл. 73. Изпращащата администрация осигурява на дългосрочно командирвания служител за времето на командировката подходящо жилище или средства за наем при условия, по ред и по нормативи, определени с наредбата по чл. 71, ал. 2.

Разходи при смърт

Чл. 74. При смърт на дългосрочно командирован служител или на пребиваващ заедно с него член на семейството му всички разходи, включително за транспортирането на тленните останки до Република България, както и за завръщане на пребивавалите заедно с него в приемащата държава членове на семейството му са за сметка на изпращащото ведомство.

Здравно осигуряване

Чл. 75. (1) Изпращащото ведомство осигурява на дългосрочно командирвания служител и на всеки член на неговото семейство, пребиваващ заедно с него, средства за медицинско обслужване и здравно осигуряване в приемащата държава при условия и в размер, определени с наредбата по чл. 71, ал. 2, освен когато е осигурено безплатно медицинско обслужване по силата на международен договор с приемащата държава.

(2) Дългосрочно командирваният служител и членовете на неговото семейство могат да сключват договор за здравно осигуряване в приемащата държава по време на задграничния му мандат в рамките на определените им средства по ал. 1.

(3) Изпращащото ведомство задължително осигурява за своя сметка на дългосрочно командирвания служител и членовете на неговото семейство медицинска застраховка за дните на пътуване при първоначално заминаване и окончателно завръщане, както и при преместване по установения ред.

Допълнително възнаграждение при заплахата за живота и сигурността

Чл. 76. Когато в приемащата държава възникне заплахата за живота и сигурността на дългосрочно командировани служители в задгранично представителство, Министерският съвет по предложение на министъра на външните работи може да разреши временно изплащане на служителите на допълнително възнаграждение в размер, определен с наредбата по чл. 71, ал. 2.

Неплатен отпуск на съпруг на дългосрочно командирован служител

Чл. 77. (1) Съпругът на дългосрочно командирован служител има право на неплатен отпуск по време на задграничния мандат на служителя, когато работи в държавната или общинската администрация в Република България, в организации на бюджетна издръжка или в търговски дружества с над 50 на сто държавно или общинско участие, както и в търговски дружества със златна акция на държавата.

(2) Времето на ползване на неплатен отпуск от лицата по ал. 1 се признава за трудов или служебен стаж.

(3) Вноските за здравно осигуряване на лицата по ал. 1 за времето, през което са в неплатен отпуск, са за тяхна сметка.

Осигуряване на съпруг на дългосрочно командирован служител

Чл. 78. (Отм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.)

Работа на член на семейството на дългосрочно командирован служител

Чл. 79. (1) Член на семейството на дългосрочно командирован служител има право да работи в приемащата държава само след предварително писмено съгласие на министъра на външните работи относно мястото и характера на работата.

(2) Член на семейството на дългосрочно командирован служител няма право да осъществява стопанска дейност в своя или чужда полза от свое или от чуждо име на територията на приемащата държава.

Договор с местно лице

Чл. 80. (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Ръководителят на задгранично представителство може да сключи договор за работа с местно лице след писмено разрешение на министъра на външните работи, дадено въз основа на мотивиран доклад.

Глава шеста.

ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ИНСТИТУТ

Правно положение

Чл. 81. (1) (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) Дипломатическият институт е юридическо лице към министъра на външните работи на бюджетна издръжка със седалище в София.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.)

(3) Структурата и организацията на дейността на Дипломатическия институт се определят с устройствен правилник, издаден от министъра на външните работи.

(4) Служителите в Дипломатическия институт са служители в дипломатическата служба по смисъла на чл. 4.

Предмет на дейност

Чл. 82. Дипломатическият институт:

1. организира и провежда стажа и обучението на стажант-аташетата;
2. организира и провежда обучение за повишаване на професионалната квалификация на служителите на Министерството на външните работи и на служителите в други бюджетни организации, включително курсове по чуждоезиково обучение, при условия и по ред, определени с наредба на министъра на външните работи;
3. подготвя, осигурява и провежда курсове по дипломатическо обучение за служители на чуждестранни дипломатически служби и чуждестранни държавни администрации при условия и по ред, определени с наредбата по т. 2;
4. организира и поддържа сътрудничество с български органи, организации и академични институции, както и с европейски и световни дипломатически школи и институти, международни организации, университети, изследователски и информационни центрове и сдружения с нестопанска цел в сферата на международните отношения;
5. организира и осъществява самостоятелно или съвместно с български и чуждестранни партньори изследователски програми и проекти, като предоставя резултатите от изследователската дейност на Народното събрание, президента на Република България и Министерския съвет;
6. осъществява публична дейност за популяризиране на дипломатическата професия чрез организиране на медийни прояви, конференции, лекции и издателска дейност.

Директор на Дипломатическия институт

Чл. 83. (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Директорът на Дипломатическия институт се назначава от министъра на външните работи след провеждане на конкурс.

Глава седма.

ДЪРЖАВЕН КУЛТУРЕН ИНСТИТУТ (НОВА - ДВ, БР. 69 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 08.09.2011 Г.)

Правно положение

Чл. 84. (Нов - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) Държавният културен институт е юридическо лице към министъра на външните работи на бюджетна издръжка със седалище София.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.)

(3) Структурата и организацията на дейността на Държавния културен институт се определят с устройствен правилник, издаден от министъра на външните работи.

(4) Служителите в Държавния културен институт са служители в дипломатическата служба по смисъла на чл. 4.

Предмет на дейност

Чл. 85. (Нов - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Държавният културен институт е с предмет на дейност:

1. поддържане, разширяване и представяне на Художествения фонд на Министерството на външните работи;

2. подпомагане на задграничните представителства при осъществяването на програми и проекти за разпространение на българското духовно и културно-историческо наследство в чужбина.

Директор на Държавния културен институт

Чл. 86. (Нов - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) Държавният културен институт се ръководи от директор, който се назначава от министъра на външните работи след провеждане на конкурс.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Ръководна длъжност в Министерството на външните работи" е ръководител на структурно звено не по-ниско от отдел.

2. "Членове на семейството" са:

а) другият съпруг;

б) (доп. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) децата до навършване на 18-годишна възраст, включително на другия съпруг, ако не са сключили брак;

в) (доп. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.) пълнолетните деца, включително на другия съпруг, ако са трайно неработоспособни;

г) децата до навършване на 25-годишна възраст, включително на другия съпруг, ако учат в приемащата държава и не са сключвали брак.

§ 2. Членовете на политическия кабинет на министъра на външните работи или

съветниците и експертите към него, които до назначаването си в политическия кабинет не са били служители в дипломатическата служба, не са дипломатически служители по смисъла на този закон.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 3. За ръководителите на задгранични представителства, назначени до влизането в сила на закона, ограничението по чл. 24, ал. 3 не се прилага.

§ 4. Актовете по прилагането на този закон се издават в срок 6 месеца от влизането му в сила.

§ 5. Държавен служител с дипломатически ранг, който до влизането в сила на закона е заемал длъжност, определена за заемане от дипломатически служител, се назначава на длъжността, ако отговаря на изискванията на този закон.

§ 6. В тригодишен срок от влизането в сила на закона:

1. заварените държавни служители с дипломатически ранг трябва да покрият изискването за образователно-квалификационна степен "магистър" по чл. 27, ал. 1, т. 2;

2. заварените държавни служители без дипломатически ранг и работниците и служителите по трудово правоотношение в дипломатическата служба трябва да покрият изискванията на чл. 27, ал. 2 и 3.

§ 7. (1) Служител в дипломатическата служба, който със съгласието на министъра на външните работи е назначен за член на политически кабинет или съветник по външнополитическите въпроси към него, има право след прекратяване на пълномощията му да заеме предишната си длъжност. За времето на отсъствието му на същата длъжност може да бъде назначено друго лице като заместник. В случаите, когато предишната му длъжност е закрита, на служителя се предлага друга равностойна длъжност от същата длъжностна категория.

(2) С правата по ал. 1 се ползва и служител, който е:

1. избран за президент, вицепрезидент, министър-председател, министър, народен представител, член на Европейската комисия и член на Европейския парламент;

2. назначен за постоянен секретар в Министерството на външните работи;

3. назначен за съветник или секретар по външната политика на президента на Република България, министър-председателя, председателя на Народното събрание или за съветник или експерт по външнополитическите въпроси към постоянна комисия на Народното събрание.

§ 8. Трудовият и служебният стаж, придобит в Министерството на външните работи до влизането в сила на закона, се зачита за стаж в дипломатическата служба.

§ 9. В Закона за политическите партии (обн., ДВ, бр. 28 от 2005 г.; изм., бр. 102 от 2005 г., бр. 17 и 73 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г.) в чл. 9, ал. 1 след думата "съдиите" се поставя запетая и се добавя "служителите в дипломатическата служба".

§ 10. В Закона за управление при кризи (обн., ДВ, бр. 19 от 2005 г.; изм., бр. 17, 30 и 102 от 2006 г., бр. 11 и 41 от 2007 г.) в чл. 58, ал. 2 се създава т. 6:

"б. служителите в дипломатическата служба."

§ 11. В Закона за местните избори (обн., ДВ, бр. 66 от 1995 г.; попр., бр. 68 от 1995 г.; бр.

85 от 1995 г. - Решение № 15 на Конституционния съд от 1995 г.; изм., бр. 33 от 1996 г.; бр. 22 от 1997 г. - Решение № 4 на Конституционния съд от 1997 г.; изм., бр. 11 и 59 от 1998 г., бр. 69 и 85 от 1999 г., бр. 29 от 2000 г., бр. 24 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 69 и 93 от 2003 г., бр. 28 от 2005 г., бр. 17, 24, 30, 69 и 95 от 2006 г., бр. 49 и 63 от 2007 г.) в чл. 35, ал. 4 след думите "Министерството на отбраната" се поставя запетая и се добавя "служители в дипломатическата служба".

§ 12. В Закона за администрацията (обн., ДВ, бр. 130 от 1998 г.; бр. 8 от 1999 г. - Решение № 2 на Конституционния съд от 1999 г.; изм., бр. 67 от 1999 г., бр. 64 и 81 от 2000 г., бр. 99 от 2001 г.; попр., бр. 101 от 2001 г.; изм., бр. 95 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30, 69 и 102 от 2006 г., бр. 46 от 2007 г.) се създава чл. 13а:

"Чл. 13а. (1) Дипломатическите служители от дипломатическата служба заемат длъжности, чиито наименования се определят в класификатор на дипломатическите длъжности.

(2) Дипломатическите длъжности са:

1. висши;
2. старши;
3. младши.

(3) Висшите дипломатически длъжности са посочени в категория "А" на класификатора на дипломатическите длъжности.

(4) Старшите дипломатически длъжности са посочени в категория "Б" на класификатора на дипломатическите длъжности.

(5) Младшите дипломатически длъжности са посочени в категория "В" на класификатора на дипломатическите длъжности.

(6) Длъжностните категории имат нива в зависимост от възложените служебни задължения и необходимите за тяхното изпълнение професионална квалификация и професионален опит."

§ 13. Изпълнението на закона се възлага на министъра на външните работи.

Законът е приет от 40-то Народно събрание на 13 септември 2007 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ И
РАЗКРИВАНЕ НА КОНФЛИКТ НА ИНТЕРЕСИ

(ОБН. - ДВ, БР. 97 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 10.12.2010 Г.)

§ 61. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на:

1. параграф 11 относно чл. 22а – 22д, който влиза в сила от 1 януари 2011 г.;
2. параграфи 7, 8, 9, § 11 относно чл. 22е – 22и и § 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 и 23, които влизат в сила от 1 април 2011 г.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА КОДЕКСА ЗА СОЦИАЛНО
ОСИГУРЯВАНЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 100 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2011 Г.)

§ 65. Законът влиза в сила от 1 януари 2011 г. с изключение на § 32, 33, 36 и 51, които влизат в сила от 1 януари 2012 г.

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДИПЛОМАТИЧЕСКАТА СЛУЖБА

(ОБН. - ДВ, БР. 69 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 08.09.2011 Г.)

§ 51. В останалите текстове на закона думите "Атестационната комисия" се заменят с "Кариерната комисия".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДИПЛОМАТИЧЕСКАТА СЛУЖБА

(ОБН. - ДВ, БР. 69 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 08.09.2011 Г., ИЗМ. - ДВ, БР. 95 ОТ 2011 Г.)

§ 52. (Обявен за противоконституционен и за несъответстващ на международните договори, по които България е страна с РКС № 11 от 2011 г. - ДВ, бр. 95 от 2011 г.) Служители в дипломатическата служба, за които към влизането в сила на този закон е установена принадлежност по реда на Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия и заемат публични длъжности по чл. 3, ал. 1, т. 23 и 26 от същия закон, се освобождават от съответната публична длъжност и се преназначават на друга длъжност в дипломатическата служба.

§ 53. Задграничният мандат на служителите, които са дългосрочно командировани към влизането в сила на този закон, се урежда по досегашните правила.

.....

§ 55. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на § 29, който влиза в сила от 1 януари 2012 г.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНИЯ СЛУЖИТЕЛ

(ОБН. - ДВ, БР. 38 ОТ 2012 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2012 Г.)

§ 84. (В сила от 18.05.2012 г.) В срок до един месец от обнародването на този закон в "Държавен вестник":

1. Министерският съвет привежда Класификатора на длъжностите в администрацията в съответствие с този закон;
2. компетентните органи привеждат устройствените актове на съответната администрация в съответствие с този закон.

§ 85. (1) Правоотношенията с лицата от администрациите по Закона за радиото и телевизията, Закона за независимия финансов одит, Закона за електронните съобщения, Закона за Комисията за финансов надзор, Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на

принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност, Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, Кодекса за социално осигуряване, Закона за здравното осигуряване, Закона за подпомагане на земеделските производители и Закона за пътищата се уреждат при условията и по реда на § 36 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за държавния служител (ДВ, бр. 24 от 2006 г.).

(2) С акта за назначаването на държавния служител се:

1. присъжда определения в Класификатора на длъжностите в администрацията минимален ранг за заеманата длъжност, освен ако служителят притежава по-висок ранг;

2. определя индивидуална основна месечна заплата.

(3) Допълнително необходимите средства за осигурителни вноски на лицата по ал. 2 се осигуряват в рамките на разходите за заплати, възнаграждения и осигурителни вноски по бюджетите на съответните разпоредители с бюджетни кредити.

(4) Министерският съвет да извърши необходимите промени по извънбюджетната сметка на Държавен фонд "Земеделие", произтичащи от този закон.

(5) Органите на управление на Националния осигурителен институт и на Националната здравноосигурителна каса да извършат необходимите промени по съответните бюджети, произтичащи от този закон.

(6) Неизползваните отпуски по трудовите правоотношения се запазват и не се компенсират с парични обезщетения.

§ 86. (1) В едномесечен срок от влизането в сила на този закон индивидуалната основна месечна заплата на служителя се определя така, че същата, намалена с дължимия данък и задължителните осигурителни вноски за сметка на осигуреното лице, ако са били дължими, да не е по-ниска от получаваната до този момент брутна месечна заплата, намалена с дължимите задължителни осигурителни вноски за сметка на осигуреното лице, ако са били дължими, и дължимия данък.

(2) В бруtnата заплата по ал. 1 се включват:

1. основната месечна заплата или основното месечно възнаграждение;

2. допълнителни възнаграждения, които се изплащат постоянно заедно с полагащата се основна месечна заплата или основно месечно възнаграждение и са в зависимост единствено от отработеното време.

§ 87. Законът влиза в сила от 1 юли 2012 г. с изключение на § 84, който влиза в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ПУБЛИЧНИТЕ ФИНАНСИ

(ОБН. - ДВ, БР. 15 ОТ 2013 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2014 Г.)

§ 123. Законът влиза в сила от 1 януари 2014 г. с изключение на § 115, който влиза в сила от 1 януари 2013 г., и § 18, § 114, § 120, § 121 и § 122, които влизат в сила от 1 февруари 2013 г.

Приложение към чл. 42

(Изм. - ДВ, бр. 69 от 2011 г., в сила от 08.09.2011 г.)

КЛАСИФИКАТОР

на дипломатическите длъжности

Длъжностно ниво	Наименование на длъжностите в Министерството на външните работи и на длъжностите за командироване в задграничните представителства	Минимална образователна степен, необходима за заемане на длъжността	Минимален дипломатически ранг, необходим за заемане на длъжността	Минимален професионален опит за заемане на длъжността	Вид правоотношение
1	2	3	4	5	6
А. Ръководни дипломатически длъжности					
A1	Постоянен секретар	Магистър	Посланик	По чл. 8, ал. 2	Служебно
A2	Генерален директор Ръководител на инспектората	Магистър	Пълномощен министър	По чл. 11, ал. 2 По чл. 15, ал. 1	Служебно
A3	Директор на дирекция Ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 1	Магистър Магистър	Съветник Съветник	По чл. 14, ал. 2 По чл. 35-37	Служебно
A4	Началник на отдел Ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 2	Магистър	Първи секретар	По чл. 14, ал. 3	Служебно
Б. Координационни дипломатически длъжности					
B1	Посланик за специални поръчения	Магистър	Пълномощен министър	По чл. 13, ал. 1, т. 1	Служебно
B2	Специален координатор	Магистър	Съветник	По чл. 13, ал. 1, т. 2	Служебно
B3	Висш дипломатически служител Неакредитиран посланик в задгранично представителство	Магистър	Посланик	По чл. 35-37	Служебно
В. Експертни дипломатически длъжности					
V1	Старши дипломатически служител - I степен Пълномощен министър в задгранично	Магистър	Пълномощен министър	По чл. 35-37	Служебно

B2	представителство Старши дипломатически служител- II степен Съветник в задгранично представителство	Магистър	Съветник	По чл. 35-37	Служебно
B3	Дипломатически служител - I степен Първи секретар в задгранично представителство	Магистър	Първи секретар	По чл. 35-37	Служебно
B4	Дипломатически служител - II степен Втори секретар в задгранично представителство	Магистър	Втори секретар	По чл. 35-37	Служебно
B5	Дипломатически служител - III степен Трети секретар в задгранично представителство	Магистър	Трети секретар	По чл. 35-37	Служебно
B6	Дипломатически служител - IV степен Аташе в задгранично представителство	Магистър	Аташе	По чл. 35-37	Служебно